

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De iejunio & eleemosyna, Sermo XLI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](#)

lupos illis, quibus donauit suos elidere sic prædones
ut occisæ viuerent, laniatae resurgerent, sanguine suo
tinctæ fulgerent regali purpura, niueo velleter per-
lucerent; sic bonus pastor pro ouibus cum posuit
animam, amisit, & oues taliter tenuit, non reli-
quit, nec destituit oues taliter, sed inuitauit; quas per
mortales campos, per iter mortis, vitalia vocauit &
perduxit ad pascua. Sed dicit aliquis, quando hæc
erunt? Ecce interim oues, id est, Apostoli, Prophetæ,
Martyres, & Confessores iacent sepulti; discripti
toto sparguntur in orbe, inuoluti sanguine, tetricis
clauduntur sepulchris. Et quis dubitat quod resurgat,
viuant, regnent occisi martyres, quando Christus
illis surrexit, viuit & regnat occisus? Audi vo-
cem pauoris huius; *Oues meæ vocem meam audiunt,*
& sequuntur me. Necesse est ut quæ sunt ad morrem
fecutæ, sequantur ad vitam, quæ ad consumeliam
comitatæ sunt, comitentur ad honorem; & sint par-
ticipes gloriae, quæ passionis participes extiterunt.
Vbi sum, inquit, ego, ibi erit & minister meus. *Ivan. 12.*
Vbi? vtique super cœlos, vbi Christus est ad dex-
teram Dei sedens. Homo non te turbet fides, spes
te longior non fatiget; quia certa tibi res est, quæ
in ipso tibi rerum seruatur auctori. Mortui, inquit,
estis, & vita vestra abscondita est cum Christo in
Deo; cum autem apparuerit Christus vita vestra,
tunc & vos cum illo apparebitis in gloria. Laborans
messor quod in semine non videt, videbit in messe, &
quod in sulco deflet, gaudebit in fructu.

De iejunio & eleemosyna, Sermo XLI.

Bella gentium legimus superasse quampluri-
mos, quos tamen pugnas carnis legimus non
vicisse,

vicisse, & audiuius eos dedisse delictis pectora, qui
 dorsa hostibus non dederunt. Proh dolor, victores
 gentium vitiorum fuisse captiuos; nationum domi-
 nos turpi seruisse criminibus seruitute; stetisse inter
 saeuietes gladios, & inter eneruata lenocinia corruis-
 se, regnis fuisse terrori, ludibrio fuisse peccatis: ad-
 ueras acies conseruuisse ieunios, & crapulatos sita-
 rum castra dissoluuisse virtutum, iacuisse effuso vino,
 qui iacere effuso sanguine nescierunt. Vnde est hoc?
 vnde? quia hoc non est ratio, sed languor; non vita,
 sed febris; phrenesis, non natura. Nam quoties cibo-
 rum cruditas vitalia deicit, infirmat stomachum, cor-
 rumpit sanguinem, vitiat humores, succedit chole-
 ram, extremum febris gignit incendium, totiens æ-
 ger mentem perdit, amittit sensum, fertur desideriis,
 contrariis vrgetur, salutaria respuit, querit noxia, fu-
 git curam: tunc medici studio parant abstinentiæ re-
 medio subuenire ut sanetur: ut sanet abstinentia, quod
 voracitas sauciarat. Et si pro temporali cura æ gri me-
 dicis obediunt, seruant arduam parcitatem; quare
 pro sempiterna salute sit durum Christo moderatis
 obedire ieuniis? corpus gubernare mensura? men-
 tem regere parcitate? sensum sobrietate frænare?
 Sicut terræ nubes caligant cælū, sic obscurant animas
 intemperata conuiua; sicut ventorum turbines ele-
 menta confundunt, sic fercula congesta stomachum conturbant; ut nauem fluctus, corpus ebrietas
 sic deimergit, hominē dat in profundū, lucra vitæ au-
 fert, mortis facit subire naufragium. Est ergo febris,
 est febris quam beatus Apostolus anhelare in huma-
 nis visceribus sic deplorat. Scio quia non habitat in
 me, hoc est, in carne mea, bonum; si non bonum, vti-
 que malum, quod malum? Fragilitas certè, quæ dum
 serpit in carne, in venis æstuar, intrat ossa, condi-
 tur

tur in medullis , feruet in sanguine , in vitiorum phrenesim sic erumpit . Fragilitas febris naturæ , languorum mater , genitrix passionum ; Fragilitas est , quæ nobis ius necessitatis imponit ; & ubi necessitas , non voluntas ; ubi extat de conditione captiuitas iudicium de potestate non constat . Fragilitas est per quam vadit homo , non quo iniuitat voluntas , sed quo necessitas ducit ; audi Apostolum dicentem . Non *Rom. 7.* quod volo hoc ago . Fragilitas dum parat homini necessaria , facit illum ad non necessaria peruenire , dum parat cibum , perducit ad crapulam , ebrietatem suadet , dum potum ministrat ; offert somnum , ut inertiam tradat ; cura ventris onerat , ut salutis auferat curam ; dat carni totum , ut animæ nil relinquat ; facit corpus passionum pompam ; facit ut sit homo sua mors vita vitiorum . Vnde si se homo taliter sentit ægrotuin , medico se cœlesti tradat , securè eius monitis acquiescat , à cibis se temperet , mensuram seruet in potu , ut possit sic fragilitatis superare languorem , fragilitatem fugere passionum , febrim ac phrenesim vitare vitiorum . Abstinentia est hominis prima medicina , sed ad plenam curam misericordiæ requirit expensas . Abstinentia extinguit febrem , sed arefacta membra longæ febris incendio , nisi largo infundantur vnguento , nisi blandissimis rigentur foimentis , nisi inuentur medicinæ sumptu , ad integrain sanitatem redire non possunt : sic iejunium quamvis excludat vitiorum morbos , carnis amputet passiones , criminum causas propellat : tamen sine misericordiæ vnguento , sine pietatis riuo , sine eleemosynæ sumptu , perfectam salutem mentibus non reponit . Iejunium sanat vulnera peccatorum , sed cicatrices vulnerum sine misericordia non emundat . Audi dominum dicentem : Date eleemosynam , & *Luc. 11.*

ecce

ecce sunt vobis omnia munda. Ieiunium singulari cultu euellit vitia , eradicat crimina : ad fructus bonos agrum parat & mentis & corporis : sed nisi misericordiae fecerit fundamenta , senium est studium iejunantis. Ieiunium est sanctitatis hostia , sacrificium castitatis , sed sine misericordia incenso ad diuinum non potest conspectura in odorem suavitatis ascendere. Quod anima est corpori , hoc misericordiam constat esse ieunio : quando ieunium ex misericordia viuit: tunc viuiscat iejunantem. Ieiunium virtutum nauis portat quæstum vitæ : lucrum salutis aduestat. Sed qui intrat carnis pelagus , scindit vitiorum fluctus , inter scopulos criminum transit , præterit littora passionum : nisi cito portum pietatis intrauerit , exercere virtutes non potest , lucrum non potest habere virtutum. Qui se stare nouit in huius vitæ lubrico , qui se intelligit carnis viam transire per lapsum , qui se sentit incursionibus ignorantia , negligentia casibus subiacere ; sic ieunium teneat , ut misericordiam non relinquat. Ieiunium nobis appetit cælum ; ieunium nos intromittit ad Deum , sed nisi tunc affuerit nobis misericordia nostrarum patrona causarum , qui de innocentia constare non possumus , securi de venia non erimus ; dicente Domino ; Iudicium sine misericordia illi , qui non fecerit misericordiam ; dies gratus , sed gravior est serenus ; erit ergo ieunium nostrum illo clarus , si nobis quadragesimæ dies splendor misericordiae dat serenos.

Iacob. 2.

Osee 6.

Mat. 29.

Clamat Deus , Misericordiam volo. Homo da Deo quod vult , si vis tibi dar à Deo quod vis. Misericordiam volo. Dei vox est , Deus à nobis misericordiam petit ; & si dederimus , quid dicturus est ? illud quod hodie lectum est. Esurui , & dedistis mihi manducare : sitiui , & dedistis mihi potum. Et quid ? Venite

nite

nite benedicti patris mei , percipite regnum quod vobis paratum est ab origine mundi. Qui dederit esurienti panem, dabit sibi regnum : negabit sibi fontem vitae, si tui aqua calicem qui negarit. Amore pauperis Deus suum regnum vendit : & ut emere illud omnis homo possit, fragmentum panis ponit in premium, quia vult habere omnes , qui tantum petit premium , quantum hominem scit habere. Deus regnum suum fragmento panis vendit : quis excusare poterit non eimentem , quem tanta vilitas venditionis accusat ? Fratres, prandium nostrum sit pauperis cœna , ut mensa Christi nostrum paretur in prandium; promittente ipso, cum dicit ; Manducabis in mensa mea in regno meo. Fratres , sint deliciae pauperum nostra ieunia , ut temporale ieunium nostrum in æternas possit nobis delicias immutari. Homo dando pauperi das tibi ; quia quod pauperi non dederis, habebit alter. Tu solum quod pauperi dederis, hoc habebis.

Luc. 11.

De eisdem , Sermo XLII.

Ieiunij bona fratres, prout potuimus superiori sermone perstrinximus , & quod esset oratio cognata ieunio, patefecimus ipsa conclusione sermonis. Sed quia ieunium sine misericordia deficit, ieunium sine pietate ieunat , sine miseratione infirmatur oratio, oratio sine largitate lassescit; reficiamus nostrum misericordiae exhibitione ieunium ; orationem nostram pietatis erigamus auditu, adhibeaimus ieunio misericordiam patronam ; quia fames est , auaritiae ieunium sine misericordia ; cupiditatis pena est, sine pietate ieunium ; vltio, non deuotio est, non Deo ieunare , sed falloculo ; atterere se abstinentia , & hydropi cupiditatis inflari ; exonerare ven-

• trem